

{ txostena } Haifa Zangana

«IRAK BERRIA»

Asko kostata lortutako eskubideei uko egitera
behartutako emakumeen herrialde arabiarra

O rain hamaika urte, 2003ko apirilaren 5ean, AEBetako tropak Bagdad Irakeko hiriburura sartzeko prest zeuden. Martxoaren 19an hasitako inbasioa bukatzeaz zegoen, eta erasotzaileek aurreikusi baino okupazio gogor eta tragikoagoa hasi zen. George Walker Bushen Gobernuak beste bederatzi estaturen laguntza izan zuen eraso egiteko: Britainia Handia, Estatu espainola, Italia, Australia, Polonia, Filipinak, El Salvador, Kazakhstan eta Dominikar Errepublikak.

Horiei guztiei leporatu diezaiekegu herrialde arabiarrek hamarkada asko atzera egin izana. Emakumeen egoeraren bilakaera da esanguratsuena. Gauzak nola dauden ulertzeko, ezinbestekoa da Haifa Zangana idazle irakiarrak urtarrilean Bruselan, Europako Parlamentuan, emakumeen egungo egoerari buruz eskainitako hitzaldia, orrialdeotan laburtu duguna. Okupazioaren aurkako Nazioarteko Sareko kide da egun Zangana. 1970eko hamarkadan, bera Irakeko Alderdi Komunistako kide gazte bat besterik ez zela, Saddam Husseinen Gobernuak atxilotu egin zuen. Britainia Handira 1976an iritsi zen, baina ez du inoiz Irak ahaztu: idatzi dituen eleberri guztiak bere herrialdeari buruzkoak dira.

«Irakeko Berri Agentzia Nazionalak urtarrilaren 24an jakinarazi zuen bezperako bonbardaketak 4 hildako eta 32 zauritu eragin zituela, umeak eta emakumeak barne. Eta hilaren 23ko Fallujaren aurkako bonbardaketak 5 hildako eta 14 zauritu eragin zituela, gehienak umeak eta emakumeak. Fallujako erietxea

Emakume bat hauteskunde txartel baten aurrean pasatzen. Ali AL-SAAD | AFP

ere bonbardatu zuten. Irakeko Gobernuak Al Anbar probintziaren aurkako erasoarekin jarraitzen du. Malikik agindutako zigor kolektiboari 'Mohammed Martiriarengatik Mendekua' deitu zioten», hasi zuen hitzaldia idazleak.

«Al Anbar probintziako Falluja eta Ramadi hirietatik 65.000 pertsonak egin zuten ihes aste hartan, UNHCR Iheslarietarako Nazio Batuen Goi Mandatariaren Bulegoak eskainitako datuen arabera. Irakeko Lekualdatze eta Migrazio Ministerioak jakinarazi du iaz hasitako borroketan 140.000 herritar etxerik gabe geratzea eragin dutela. Horiei erantsi behar zaizkie beren etxeetatik ihes egin eta Iraken jarraitzen duten beste 1.130.000 pertsonak. Orain Bagdaden bertan eta Diyala eta Ninive probintzietan bizi dira gehienak. Nazio Batuek esan dute pertsona horiek etsita daudela, itxaropenik gabe, eta janariak, laguntza sanitarioa eta beste gauza asko behar dituztela. Segurutasunik ez dagoenez, orain aste batzuk ihes egindako familia askok berriz ihes egin beharra izan dute», deskribatu zuen azken urteotako egoera.

«Zergatik ari naiz kontu horietaz hizketan, eta ez emakumeak jabetzeko neurrien edota genero berdintasuna lortzeko tailerren inguruan? Emakumeen arazoak beren osotasunean aztertzeko eta proposamen politiko baliagarriak egin ahal izateko emakumea ezin delako ulertu gizartetik kanpo dagoen zerbait bezala, gizarte horren zati bezala baizik, gizonarekin batera. Utz iezadazue txostena irakurtzen jarraitzen», esanez esplikatu zuen bere hitzaldiaren norabidea. «Ihes egindako pertsona askok ez dute dirurik janaria erosi ahal izateko, ezta euria hasten duenerako arropa egokirik ere, umeak ez dira eskolara